

1943

Ivan Bičík

(2. 10. 1943, Praha)

K osobnostem, které prostě patří k české geografii, určitě náleží i docent Ivan Bičík, jehož nezaměnitelná postava se na Albertově objevuje již více než půl století. Vystudoval geografii na UK a na fakultě zůstal postupně jako interní aspirant, asistent a docent. V letech 1990 až 1994 působil jako proděkan Přírodovědecké fakulty UK, dal-

ších šest let (1994–2000) pak jako vedoucí katedry sociální geografie a regionálního rozvoje. Tři funkční období, v letech 1994–2006, byl také prezidentem České geografické společnosti. Vedle pražské

fakulty řadu let přednášel geografii i v Ústí nad Labem. Odborně se zaměřuje především na regionální geografii Evropy, Asie a Sovětského svazu; psal jak cestopisy (*Cílem je Zagros*, 1975 – na konci 60. let se účastnil expedice, při níž byl zdolán mj. Ararat a Demárend), tak odborné práce včetně vysokoškolských učebnic. V rámci obecné historické geografie se zaměřuje na geografii zemědělství a na výzkum využití ploch (land use) v našich zemích. Vychoval a inspiroval řadu žáků, v českém prostředí často zaváděl nová témata. Dalo by se říci, že založil nebo podstatně rozvinul několik odborných škol (mj. studium druhého bydlení, land use, didaktiky geografie, atlasové tvorby), zásadně se podílel na činnosti zeměpisné olympiády, České geografické společnosti, řadě učebnic a atlasů atd. Významná je jeho role při přípravě a koordinaci prací *Atlasu krajiny* (2009). Nedávno obohatil svou publikační činnost učebnicí *Makroregiony světa* (2019). Jeho organizační činnost je pro českou geografii poslední třetiny 20. stol. a počátku 21. stol. naprosto zásadní. Je jedním z otců tzv. Amerického semestru (spolupráce s Dartmouth College), dlouhé roky vedl časopis *Geografické rozhledy*, kde se jeho úvodníky staly takřka legendárními.